

Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 19. septembra 2006 — Vienne in drugi proti Parlamentu

(Zadeva F-22/06) ⁽¹⁾

(Zavrnitev pomoči na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov — Prenos v Belgiji pridobljenih pokojninskih pravic — Nedopustnost)

(2006/C 261/68)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožče stranke: Philippe Vienne (Bascharage, Luksemburg) in drugi (zastopnika: G. Bounéou in F. Frabetti, avocats)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: F. De Wachter, M. Mustapha-Pacha in K. Zejdova, zastopniki)

Predmet zadeve

Na eni strani razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta o zavrnitvi predlogov za pomoč, ki so jih vložile tožče stranke v okviru prenosa pokojninskih pravic, ki so jih pridobile v Belgiji, in na drugi strani odškodninski zahtevek.

Izrek sklepa

1) Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.

2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 108, 6.5.2006.

Tožba, vložena 21. julija 2006 — Duyster proti Komisiji

(Zadeva F-80/06)

(2006/C 261/69)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožča stranka: Tineke Duyster (Oetrange, Luksemburg) (zastopnik: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožče stranke

- razglasitev tožbe za dopustno ali, podredno, delno dopustno;
- razglasitev za nični odločbi organa, pristojnega za imenovanja (OPI) z dne 22. decembra 2005 in z dne 11. maja 2006 ali, podredno, razglasitev teh odločb za delno nični;
- razsoditev, da nobeno pravno pravilo ne nasprotuje temu, da lahko tožča stranka zahteva, da se njen starševski dopust odvzame, s sklicevanjem na člen 2 Splošnih določb za izvajanje člena 42a Kadrovskih predpisov, ki se nanaša na starševski dopust, (SDI);
- ugotovitev, da tožena stranka ne navaja ustrezne trditve in pravnega sredstva, ki bi nasprotoval sklepu, da je tožča stranka zaposlena;
- ugotovitev, da tožena stranka ne navaja nobene trditve, s katero bi tožči stranki odvzemale ugodnosti, vezane na upravni položaj zaposlitve;
- podredno, razsoditev, da nobeno pravno pravilo ne nasprotuje temu, da tožena stranka pretehta interese, da uporabi člen 2(4) SDI in da na tej podlagi sprejme odločitev o odvzemu starševskega dopusta;
- temu podredno, delno sprejetje enega ali več zgoraj navedenih predlogov
- naložitev toženi stranki plačila stroškov, vključno s stroški pravne pomoči glede odločbe, sprejete zaradi zahteve tožče stranke z dne 6. decembra 2005.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V okviru zadev F-51/05 ⁽¹⁾ in F-18/06 ⁽²⁾ je tožča stranka že izpodbijala dejstvo, da ji je Komisija najprej dodelila starševski dopust za obdobje od 1. novembra 2004 do 30. aprila 2005 in nato z dopisom z dne 17. novembra 2005 datum začetka starševskega dopusta določila za 8. november 2004.

Tožča stranka je 6. decembra 2005 vložila zahtevo, ki temelji zlasti na členu 90(1) Kadrovskih predpisov in DSI s področja starševskega dopusta. Zahtevala je razveljavitev starševskega dopusta, določenega v dopisu OPI. OPI je 22. decembra 2005 to zahtevo razglasila za nedopustno. Tožča stranka je torej 14. februarja 2006 vložila pritožbo na odločbo z dne 22. decembra in jo utemeljevala s členom 90(2) Kadrovskih predpisov. 16. maja 2006 je tudi OPI v odločbi z nekaj vrsticami razglasil pritožbo za nedopustno.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe zoper odločbi o nedopustnosti navaja zlasti: i) napačna dejstva, na katerih temelji odločba, ii) kršitev vsebine in pomena člena 90(1) in (2) Kadrovskih predpisov iii) obstoj kontradikcij; iv) nejasnost odločb; v) kršitev vsebine in pomena člena 42a Kadrovskih predpisov; vi) kršitev vsebine in namena člena 2 SDI; vii) kršitev sodne prakse; viii) kršitev vsebine in namena člena 25 Kadrovskih predpisov; ix) kršitev načel sorazmernosti, zaupanja v pravo, enakosti obravnavanja in pravne varnosti ter kršitev načela pretehtanja interesov, nespoštovanje obveščanja s strani delodajalca, kršitev načela dobre uprave; x) odsotnost dokaza o trditvi OPI, da je vsebina zahteve tožeče stranke že del zadeve F-51/05.

Tožeča stranka uveljavlja tudi trditve, za katere meni, da lahko prispevajo k ugodni rešitvi vsebine njene zahteve. Navaja zlasti obstoj novih okoliščin, ki upravičujejo vložitev nove zahteve (celo z retroaktivnim učinkom), vsebino in namen člena 42a Kadrovskih predpisov, vsebino SDI in zlasti njihov člen 2(4), člene 35, 36, 59 in 62 Kadrovskih predpisov in pravna načela, navedena zgoraj, pod x).

- (¹) UL C 217, 3.9.2005 (zadeva, najprej vpisana pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod številko T-249/05 in odstopljena Sodišču za uslužbenca Evropske unije s sklepom z dne 15.12.2005).
 (²) UL C 154, 1.7.2006.

Tožba, vložena 21. julija 2006 — Duyster proti Komisiji

(Zadeva F-81/06)

(2006/C 261/70)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Tineke Duyster (Oetrange, Luxembourg)
 (zastopnik: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- tožba naj se razglasi za dopustno v celoti;
- razglasi naj se ničnost odločb organa, pristojnega za imenovanje (OPI) z dne 8. novembra 2005 in z dne 11. maja 2006;
- tožeči stranki naj se odobrijo odškodnina in obresti za nastalo škodo;
- podredno naj se v celoti ali delno ugotovi zgoraj navedenim predlogom ali se sprejme odločba, s katero se v celoti ali delno ugotovi zahtevam tožeče stranke z dne 5. in 13. julija 2005;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je že v okviru zadev F-51/05 (¹) in F-18/06 (²) je tožeča stranka že izpodbijala dejstvo, da ji je Komisija sprva določila starševski dopust za obdobje od 1. novembra 2004 do 30. aprila 2005, nato pa je z dopisom z dne 17. novembra 2005 za začetek starševskega dopusta določila datum 8. november 2004.

V tej zadevi tožeča stranka izpodbija odločbi, s katerima je Komisija kot nedopustne zavrgla njene zahtevke, vložene za pridobitev odškodnine in obresti na podlagi člena 288 ES in člena 90(1) Kadrovskih predpisov, glede približno 50 točk v zvezi z domnevno malomarnim ravnanjem služb Komisije.

V podporo svoji tožbi zoper odločbo o nedopustnosti se tožeča stranka sklicuje zlasti na: i) obstoj zmotnih dejstev na podlagi odločb; ii) kršitev vsebine in smisla člena 90(1) in (2) Kadrovskih predpisov; iii) obstoj protislovij; iv) nejasnost odločb; v) dejstvo da OPI napačno razlaga in/ali uporablja sodno prakso v zvezi s členom 288 ES in členom 90 Kadrovskih predpisov; vi) dejstvo, da OPI uporablja zmotne dokaze; vii) kršitev načel sorazmernosti, zaupanja v pravo, enakega obravnavanja in pravne varnosti ter kršitev načela tehtanja interesov, nespoštovanje dolžnosti delodajalca da obvešča, kršitev načela dobre uprave in pravice do pravnega sredstva.

- (¹) UL C 217, 3.9.2005 (zadeva, najprej vpisana pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod številko T-249/05 in odstopljena Sodišču za uslužbenca Evropske unije s sklepom z dne 15.12.2005).
 (²) UL C 154, 1.7.2006.